

[Kristen Amby.]

settes Godkendelsen af Kandidaterne i den Amts- eller Storkreds, hvortil den paagældende Opstillingskreds hører

Jeg kan ikke se, at Afstemningen kan kendes ugyldig, den er jo foregaaet paa forskriftsmæssig Maade. Der er ikke Tale om i § 52, at Folketinget senere skal kunne tage Stilling til, hvorvidt den Partidannelse, Gruppedannelse eller hvad man vil kalde det, disse 10 000 Vælgere, er et Parti eller ikke. Der er i § 52 c alene Tale om, hvorvidt Afstemningen kan kendes gyldig eller ugyldig af Folketinget — Afstemningen maa selvfølgelig være foregaaet paa forskriftsmæssig Maade. Det vil sige, at det eneste, man kan henholde sig til, er Grundlovens § 53.

Grundlovens § 53 siger, at ethvert Ting suverænt afgør Gyldigheden af sine Medlemmers Valg. At Folketinget, dette høje Ting, har Magt til at afgøre dette, er utvivlsomt. Det staar saa uformidlet i Grundloven, at der ingen Tvivl kan være om, at Folketinget kan afgøre dette, og det er efter min Mening ogsaa utvivlsomt, at en saadan Afgørelse ikke kan indbringes for noget andet Forum. Dertil kommer, at tidligere Professor Berlin i „Den danske Statsforfatningsret“ har sagt, at efter Grundlovens § 53 er det vedblivende hvert Ting alene, der suverænt afgør Gyldigheden af sine egne Medlemmers Valg, og dette maa, siger han, da der ingen Begrænsning er gjort, gælde Valget i dets hele Omfang, altsaa ikke blot hvad angaar den valgte Valgbarhed, hvilket Spørgsmaal regelmæssigt er overladt til vedkommende Kammer selv, men ogsaa hvad angaar selve Valgets Foretagelse og de forud for Valget trufne Foranstaltninger. Jeg har med Vilje taget dette med. Den juridiske Sagkundskab siger altsaa her, at det er utvivlsomt, at Folketinget har den omtalte Magt efter Grundlovens § 53; men jeg og mit Parti siger, at dette, at Folketinget utvivlsomt har faaet Magten, er ikke det samme som, at man har Ret til at bruge denne Magt, for denne Magt vilde man have, ligegyldigt af hvilken Grund Folketinget nu vilde beslutte sig til ikke at anerkende visse Medlemmers Valg, denne Magt er ganske uindskrænket. Derfor synes vi ikke blot, at det vilde være betænkeligt at anvende denne Magt, men vi synes, at det simpelt hen ikke burde kunne gøres i dette Forhold, hvor Valgloven har ganske bestemte, ikke udførlige, men ganske bestemte Regler vedrørende Anmeldelse af Partier. Den danske Rigsdag har jo ogsaa, da denne Lov blev til, udtrykkelig afstaaet fra at fastsætte, at Valgloven skulde bestemmes, at der skulde være visse Kriterier

for, hvad der var et Parti; og hvad der ikke var et Parti. Naar det er Tilfældet, mener jeg ikke, at man burde kunne bringe § 53 i Anvendelse.

Udvalgets ærede Ordfører, der altsaa i denne Relation talte paa sit Partis Vegne, mente saa, at hvis man gik til ikke at ville godkende de paagældende Mandater, skulde man simpelt hen lade foretage — det var den Indstilling, forstod jeg, Mindretallet havde — nye Beregninger i Indenrigsministeriet vedrørende Tillægsmandaternes Fordeling og derefter altsaa en ny Fordeling af Tillægsmandaterne. Hvis man nu mener sig berettiget til, hvad jeg altsaa ikke mener man er, at forkaste de paagældende Mandater, saa burde i alt Fald Omvalg finde Sted. Jeg siger det ikke ud fra juridiske Grunde, for det er formentlig saaledes, at naar Indenrigsministeriet har ment, at det burde Folketinget i dette Tilfælde alene afgøre, maa det ene vel være lige saa juridisk holdbart som det andet, men jeg vil mene, at Omvalg skulde iværksættes alene af Hensyn til de Vælgere, der i god Tro har stemt paa Hovedstadens Venstre efter Ministeriets Kundgørelse om, at Hovedstadens Venstre var berettiget til at deltage som Parti i det forestaaende Valg. Desuden glemmer man vel ogsaa rent faktisk, at en hel Del af de Mennesker, der paa dette Grundlag stemte paa Hovedstadens Venstre, formentlig, hvis dette Parti ikke havde været kundgjort som et Parti, der var berettiget til at deltage i Valget og faa Andel i Tillægsmandaterne, ikke vilde have gjort det. Ingen kan jo vide noget om, hvorvidt de i det hele taget havde stemt, eller i hvilket Omfang de havde stemt paa andre Partier.

Til Slut skal jeg i Overensstemmelse med, hvad jeg begyndte med at sige, fremhæve, at mit Parti stadig mener, at den Handling, der har fundet Sted ved Opretelsen af Hovedstadens Venstre, strider mod Valglovens Forudsætninger, mod Valglovens Hensigt og Mening, men vi mener ikke at turde nægte Godkendelsen af de paagældende Mandater. Naar Loven har det Indhold, som jeg nu har gjort Rede for, og naar, hvad jeg lægger afgørende Vægt paa, Rigsdagen, da Loven blev til, afskar sig selv fra ved positive Bestemmelser at faa klargjort, hvilke Regler der skulde bringes i Anvendelse, naar man skulde bestemme, om en Gruppe var et Parti eller ikke, mener vi ikke at turde forkaste disse Medlemmers Mandater. Men jeg skal da erklære, at mit Parti opfordrer Regeringen til ved den Valglovsrevision, som vi efter Ministeriets Programtale forstod hurtigt vilde komme, at